

ножицы склонявать ся по второ склоненіе самоо въ множ. число; *уста, враща, кола, хора* склоняватъ ся само въ множ. число по трете склоненіе.

б) Нѣкои-си ся употрѣблявать само въ единств. число, като: *живошъ, любовь, леца, здравіе* и дрр.

в) Нѣкои имена отъ женскый родъ въ множ. число имѣть и второ окончаніе на *іе* и съ това окончаніе ставать събирателны и ся склонявать по примѣру за имена срѣдни, и нѣкои отъ тѣхъ примѣтъ и ддруго множ. на *я*; така: *лоза*, множ. *лозы*, и *лозіе* и отъ него множ. *лозя*, така и *гора, горы, горіе; нива, нивы, нивіе* и *нивя*; *планина, планины, планиніе; овца, овцы* и *овціе*.)

ГЛАВА ВТОРА.

За прилагателны-шы имена.

46. Имя прилагателно е рѣчь, коя-то ся прилага при сѣществителны имена за да покаже какви сѣхъ или чии сѣхъ прѣдмѣти-ти; като кога кажемъ: *добъръ, чловѣкъ, висока кѣща, младо дръво, пешровъ конь*; ; тука рѣчи: *добъръ, висока, младо, пешровъ* сѣхъ прилагателны имена.

47. Прилагателны-ты имена бывать:

1) *Качественны*, кога показвать качество, сир. какъвъ е единъ прѣдмѣтъ; като: *бѣлъ, червенъ, высокъ* и пр.

2) *Случайны*, производны прилагателны, нѣкои-то показвать не сѣще-то качество на прѣдмѣта, а нѣко